

OBSAH

MÁCHŮV MÁJ. ESTETICKÁ STUDIE	7—201
<i>Předmluva</i>	9—13
I. ZVUKOVÁ STRÁNKA MÁJE A JEJÍ SOUVISLOST S JINÝMI SLOŽKAMI BÁSNĚ	15—109
1. <i>Povaha zvukosledu v Máji</i> (Podstata zvukosledu 15—16. — Trojí typ hláskových útvarů 16—19. — Souvislost zvukosledu s metrickými stopami 19—26. — Uplatnění samohlásek rytmicky nedůrazných v zvukosledu 26—30. Poměr zvukosledu k fonetickému materiálu 30—31. Kvalitativní neshody mezi zvukosledovými schématy a konkrétním hláskovým materiálem 31—38. Strukturní neshody 38—51. — Složitý zvukosled 51—53. — Roztřídění materiálu 53.)	15—52
2. <i>Zvukový rozbor materiálu</i> (Paralelismus, postupný 53—56. — Paralelismus inverzní 56—57. — Sekvence 57—59. — Paralelismus postupný a inverzní 59—61. — Paralelismus postupný a sekvence 61—73. — Paralelismus inverzní a sekvence 73—79. — Několikerá sekvence 79—81. — Paralelismus postupný, inverzní a sekvence 81—86. — Zvukosled ve verších třístopých 86—87.)	53—87
3. <i>Souvislost zvukosledu s jinými složkami básně</i> (Expresivní funkce zvukové barvivosti 87—89. — Gramatický paralelismus kól jakožto prostředek významového členění 90—99. — Jiné prostředky významového členění: censura 99—101; zvukosled 101; důrazná interpunkční znamení 101—102; eliptičnost slovního výrazu 102; zesílení spojky 103. — Tendence k členění v motivické stavbě Máje: stupňovité skládání dějů 103—104, prostorových líčení 104—107, úvahových komplexů 107—108. — Volba motivů ve shodě s tendencí k členění 109.)	87—109

II. VÝZNAMOVÁ STRÁNKA MÁJE

110—150

(Dojem, jakým působí významová stránka Máje 110. — Epitheta: významový rozpor ve spojení adjektiva se substantivem 111—116, hromadění adjektiv opřené shodným postavením ve verši 116 — 122, zvukovou shodou 122—124, významovou shodou 124—126. — Spojení substantiv s genitivními přívlasky substantivními: fonetický ráz těchto spojení 126—128; spojení, kde je možná redukce na jediné slovo 128—134; spojení s přesunutou gramatickou závislostí 134—136; spojení obsahující významový rozpor mezi členy 136; spojení substantiv s adjektivy podobná genitivním vazbám 137—138. — Významová stránka sloves: celkový ráz semantického vyzdvižení sloves 138—139; semantická personifikace 139—143; semantická hyperbola 143; významový kontrast mezi podmíněním a slovesem 144—145; hromadění sloves 145 — 147. — Celková semantická charakteristika Máchovy věty 147—149. — Volba motivů ve shodě s významovým rázem Máchova slohu 149—150.)

III. THEMATICKÁ [STRÁNKA MÁJE VE SROVNÁNÍ S HÁLKOVÝM ALFREDEM A VRCHLICKÉHO SATANELOU

151—166

1. *Ráz a metoda rozboru tematické stránky*

151—152

2. *Motivický rozbor Máje*

150—165

V čem záleží subjektivace epiky 153—159. — Prostředky, kterými se v Máji upozorňuje na vypravovatele: motiv první osoby 154—156; potenciální vztah úvahových a citových motivů k vypravovateli 156—160. — Oslabení dějové stránky: porušení kausální souvislosti fabule s potlačením dějové dynamiky 160—161; nedostatkem vzájemného působení osob a zastřením jejich aktivity 161 — 164; závažností deskriptivních motivů 164—165. Celková charakteristika subjektivace v Máji 165.

3. *Motivický rozbor Hálkova Alfreda*

166—184

Prostředky, kterými se upozorňuje na vypravo-

vatele: motiv první osoby 166; oslovování jednajících osob vypravovatelem 167; oslovování čtenáře 168; oslovování vypravovatele jednající osobou 169; otázky 170; zvolání 171; slova i obraty z řeči hovorové 172; emfatické ten 172; přirovnání formou kondicionální 172. — Srovnání *Alfreda se Záhořovým ložem* 174—176. Oslabení dějové stránky: zastřením konkrétnosti děje 176—179; zastřením určitosti děje 179—183. — Celková charakteristika subjektivace v *Alfredu* 183.

4. <i>Motivický rozbor Vrchlického Satanely</i>	184—202
Příbuznost <i>Satanely s Májem a Alfredem</i> 184. — Prostředky, kterými se upozorňuje na vypravovatele 184—187. — Vypravovatelův poměr k ději a k osobám 187—189. — Shody mezi <i>Satanelou a Májem</i> 189—192. — Motiv jakožto významová jednotka; ovzduší motivu 192. — Jaké postavení zaujímá v <i>Satanele</i> motiv smíchu 192—195. — Disonance mezi akcesorními významy motivu a slovního výrazu 195. <i>Satanela</i> jakožto parodická obměna <i>Máje</i> 200. — Celkový ráz motivické stavby v <i>Satanele</i> 201. — Závěr vyplývající ze srovnání všech tří básní 201.	
TŘI MÁCHOVSKÉ STUDIE Z LET 1936—1938	203—310
PŘÍSPĚVEK K DNEŠNÍ PROBLEMATICE BÁSNIC- KÉHO ZJEVU MÁCHOVA	205—230
DÍLO K. H. MÁCHY JAKO TORSO A TAJEMSTVÍ	231—237
GENETIKA SMYSLU V MÁCHOVĚ POESII	239—310
Soupis vědeckých prací Jana Mukařovského do roku 1948	311—325
DOSLOV	327